

Előfizetési árak:
 Egész évre . 20 kor. — fill.
 Félévre . . 10 „ — „
 Negyedévre . 5 „ — „
 Egy hóra . . 1 „ 70 „
 Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:
 PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSETT, Mária-utca 1.
 a kir. tábla átellenében,
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratot vissza nem adunk
 —
 Hirdetéseket a kiadóhivatal veszi föl

Tanulságok.

Pécs, 1900. január 17.

Nem tartozunk azok közé, akiket a pártzenvedély annyira elvakít, hogy meg ne lássuk a hibát, ha az a saját pártunkban rejlik és azt csupa rosszul alkalmazott álszeméremből takargassuk. Sőt ellenkezőleg, első sorban is a saját pártunkbeliek megtévelyedéseit tartjuk kötelességünknek ostorozni, mert ez a legbiztosabb módja a gyógyításnak s csak akkor támadhatjuk emelt fővel, teljes önmérettel az ellentábor gyengeségeit, hibáit, tévelygését.

Sajnos, hogy a saját pártunk kritizálásának kellemetlen, de szükségszerű föladatára a legutóbbi idők eseményei bőséges alkalmat és anyagot szolgáltatnak. Abban az általános politikai korrupcióban, amely a nemzeti akarat meghamisításából összeverődött parlamentet a nemzet testétől elválasztotta s mintegy öncélú kasztá tette, a mi pártunk képviselői is megszárdultak s jórészt abba a képzelődésbe estek, hogy nem ők vannak az országos pártért, hanem a függetlenségi polgárok vannak ő értük. Ezért szem elől tévesztik azokat az elveket, amelyeknek megvalósítására mandátumaikat nyerték és egymás elleni szeszélyes torzsalkodásokban tetszelegnek maguknak, a függetlenségi választópolgároktól pedig megkövetelik, hogy az

ő személyes táboraik szolgálatába szegődve, sorakozzanak külön-külön zászlók alá.

Nagyon keserű tanulságokkal szolgált e részben a legutóbbi szentesi választás. Szentes népe annyira tözsgyökeres függetlenségi, hogy a kormánypárt a választásnál föl se merete venni a harcot; annál elkeseredettebb harcot vívtak azonban egymással a függetlenségi pártnak különböző személyes árnyalatai. Fölvonultak egymás ellenében a Kossuth pártja, az Ugron pártja, a helyi nagyság, a Sima pártja, a miben magában véve még nem lett volna valami nagy szerencsétlenség, mert kormánypárti jelölt nem volt, a kinek a függetlenségi ilyen megosztása előnyére szolgálhatott volna. De az a mód, azok az eszközök, amelyekkel egymás ellen harcoltak, az már meggyalázása volt a tiszta függetlenségi lobogónak.

Itt volt a Sima-párt gyalázatos merénylete a szólásszabadság ellen, mikor a programbeszéd tartása céljából Szentesen megjelent Kossuth- és Ugron-párti jelölteket és pártvezéreket szóhoz sem engedték jutni. Sima Ferenc is függetlenséginek vallja magát, párthivei pedig még inkább függetlenségi, mert önzetlenül vallják a függetlenségi párt elveit s mégis ők maguk tiporják lábba ennek a pártnak egyik alapvető elvét, a szólásszabadságot. Meggondolták-e, hogy ha nekik sikerül az, ami minden országos politikai pártnak

végelját képezi, hogy az országban többségre jussanak: mi lenne akkor Magyarországon a szólásszabadsággal, minden politikai szabadságnak ez első és elengedhetetlen feltételével? A terrorizmus a zsarnokok fegyvere a szabadság ellen, legyenek azok a zsarnokok akár egyének, akár néptömegek.

Az Ugron-párt a függetlenségi zászlónak egy régi kipróbált és nagytehetségű hívével, Pázmány Dénessel vonult a küzdelembe, a kinek megválasztása csak nyereség lehetett volna a pártra és a parlamentre egyaránt. De már azt a módot, amelylyel az érdekében Szentesen járt képviselők korteskedtek, határozottan kárthatnunk kell. Mert ugyan miféle fogalmat nyújtottak a jó szentesi választó polgároknak azzal, mikor azt hirdették, hogy ők be nem eresztik a Simák jelöltjét az országgyűlésre, ha a szentesiek meg is választják. Hát ugyan miféle népképviselő lenne az, amelybe csak annak lenne belépése, akit a nép által nyújtott mandátumon kívül még a már tényleg benlevő uri társaság becsületbirósága is elfogadásra érdemesnek talál.

Méltatlan kortesfogás volt az Ugron-párttól az is, hogy a Kossuthék jelöltjétől azzal akarták elidegeníteni a függetlenségi polgárokat, hogy Dienes mellett a kormánypártiak szavaznak. Ebben az a gyanúsítás foglaltatik, hogy Dienes hamis lobogó alatt

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Kelemen Lajoshoz.*)

(Azon alkalmatossággal, a midőn engem egy hordó szopjai (szlavoniai) valódi sillerrel ajándékozott meg.)

Érdemes barátom, jó Kelemen Lajos,
 Kinek szive-lelke őszinte, magyaros;
 Kinek megfeszül az ezüstgombos mellény
 Hü szívtől dagadó hazafias keblén . . .

Kinek, aki ismer — Isten-ember látja:
 Még a tésasszony is őszinte barátja . . .
 Te, akit tréfa-szó tudom, hogy nem sérthet:
 Hiszem, hogy a tréfát tőlem is elérted . . .

Érdemes barátom! Hozzád szól az ének;
 Hozzád, ki egy hordó sillerrel leptél meg.
 Nem vagyok nagy ivó; de ez az ajándék
 Becses előtttem, mert kíséri jó szándék.

S becses, mert oly nehéz találni ma, látod,
 E kettőt: igaz bort és igaz barátot!
 Nem titkolom el, sőt kijelentem bátran:
 Tenálad e kettőt együtt feltaláltam.

*) Van-e, ki e nevet nem ismeri? K. L. sellyei vendéglős és mészáros. Derék magyar ember. Szavajárása: »barátom!« Állítólag ez a szállóige: »barátom tésasszony« tőle származik.

De már most én mivel viszonzom néked,
 Szerelmes barátom, e nagy szivességet?
 Nekem nincs egyebem: csak e szerény dalok,
 S néhány jó kívánság; hát ezekből adok.

Házad táját annyi szomjas ember lépje,
 Ahány e sillernek tőkén termett cseppje.
 Soha ki ne fogyjon pincéd boros csebre,
 Az Isten áldása szálljon a fejedre.

S midőn vendégeiddel együtt kvaterkázol
 Vidám kártya mellett, (bár el sohasem ázol),
 Legyen mindig néked, ha kontráz pártnered,
 Kvar-ász-bellád, melyre a kontrát megnyered.

Járják vendéglődöt sűrűn a vigécek,
 Pénzes palócok s más jól fizető népek;
 A vendégjárásnak legyen busás haszna
 S egyiknek se légyen oka rút panasza.

Legyen részed minden égi s földi jóban,
 Kárvallás ne érjen regálé-adóban.
 Regálé-adóban, finác porcióban,
 Tiszta szívvvel néked kívánom valóban.

Bodonyi Nándor.

Mese a boldogságról.

Egy rózsás arcú fiú mély gondolatokba merülve siet tova. Nem néz maga köré, nem veszi észre az élet ezerféle nyilvánulását. A viruló réteken öntudatlanul lépdel. Szeme nem

ittasodik meg a természet szépségeitől, füleiben nem lel visszhangra a harmónikus zsongás. Hideg közönynyel tapodja le az útjában levő virágokat, nem néz sem jobbra, sem balra, előre szegzett tekintettel halad tova. Összeszerített fogakkal, dacosan megy az uttalan utakon. Semmi akadályt nem ösmörve mássza meg a meredek sziklakat; szédület nem fogja el a tatóngó mélységek peremén.

— Hova, hova gyermek, ily mohó vágygyl?

Az ifju elhaló hangon válaszolt:

— A boldogságot keresem. — Mondják, ezen út vezet oda.

— Mész vállalkozás ifju! S miként véled a boldogságot fellelhetni?

— Kincs, hír, dicsőség képezik a boldogságot! Vajha mérhetlen gazdaság fölött rendelkezhetném! — kiált fölhevülten az ifju, Hatalmam kiterjedne az egész világra! Fényes csatákat vívnek az ellenség fölött. Milliok tennek hódolatukat lábaim elé. Mily boldog lennék én akkor!

Az ősz szomorúan hajtja le fejét.

— Tehát a gazdagságban véled fellelni a boldogságot?

— Te mondd, atyám. Ha megmérhetlen kincseim volnának, nem lenne boldogabb ember a világon, mint én.

— Balga ember, nem tudod, mit kívánsz. Am legyen! Kívánságod teljesül.

*

lépett fel s tulajdonképen nem függetlenségi képviselőnek készül, hanem a kormány szekerét akarja tolni. Erre a gyanúsításra Dienes nem szolgált rá; ha pedig ezzel gyanúsítani nem akarták, akkor csak örvendeni kellett volna azon, hogy Szentesen a függetlenségi eszme oly erős, mikép a kormánypártiakat is meghajlásra kényszeríti.

De a Kossuth-párt sem járt el különben, mikor a párt vezérlapjában, az Egyetértésben Pázmándyt a legalaptalább rágalmakkal iparkítottak kisebbiteni, pedig egészen eltekintve azoktól a nagy szolgálatoktól, a melyeket Pázmándy a magyarságnak a külföldön tett, Kossuthéknak legkevesebb okuk volt a küzdelmet a személyes térre hurcolni, mert csupán a személyes jelességeket tekintve a választás Pázmándy és Dienes között nem az utóbbi javára ütött volna ki.

A legnagyobb fölháborodással kell azonban kárhóztató szavunkat fölemelnünk az ellen a nyomorult kortesfogás ellen, hogy a Kossuth-párt a legveszedelmesebb konkurrens, Molnár Jenő híveinek megtevésztése céljából a választási eljárás megkezdésekor még egy Molnár Jenő jelöltet nevezett meg. A népakarat meghamisításának olyan hitvány eszköze ez, a mely a magyarországi választásoknak meglehetősen változatos kortesfogásai közé is csak a Bánffy-féle választási tatárdulás idején kerülhetett bele.

Hogyan beszélhet a választások tisztaságáról, a népakarat hamisítatlan megnyilatkozásáról pirulás nélkül az, aki a választót legszentebb polgári jogának gyakorlata közben azzal akarja megtevésztetni, hogy szavazata ne annak javára számítsa, akire szavazni akart, hanem egy más hasonló nevű ismeretlen s talán nem is létező személy javára.

Aztán miféle perfid intenció nyilvánult abban, hogy kierőszakolni akarták, mikép az általuk bejelentett jelöltre mint keresztény Molnárra, a Simáék jelöltjére

Márványpalota tényes termében biborban öltözött ül az ifju. Szolgák gazdag raja lesi minden szavát, mozdulatát. Hízogók serege tömjénnel veszi körül. Minden ember térdet hajt előtte. Milliók élete fölött ő az ur, de ez neki mind kevés. Hódító hadjáratra indul. A szomszédtartományok békés népét rabigába hajtja.

Diadalkiáltások között tér vissza. Ünnepi díszben fogadja népe a híres győzöt. Mámorban uszik a város; örömtüzeket gyujtanak mindenfelé; hatalmas fényásvok világítják be az éjszakát, zene és énekhangok töltik be a levegőt. Tombol a jókedv, de hah! az örömrivalgás közé egy-egy bilincsbe vert rab sóhaja és lánccsörgése vegyül. Irtóztató zene!

Az ifju sápadtan fogja be füleit és termei legbelsőbbikébe fut. Fut, fut, de mind hasztalan — a sóhajok szárnyra kelnek, nyomában vannak és körötte zsongnak. Álmaid anyák és hitvesek átkai zavarják. Hiába küzd a rémes árnyak ellen, fel-felriad. Szobájának minden szegletéből sápadt arcok világítanak elő.

— Megörülök! — kiált vadul fel, s im az ősz áll ágya előtt.

— Nos, boldog vagy fiam?

— Boldog? Hah te is gunyt üzesz belőlem, öreg? Miként lehetnék én az, midőn egy pernyi nyugalom sincs — folyton véres árnyak kísérek. Hiába van gazdagságom, hatalmam, hiába uralkodom milliók felett, nincs

pedig mint zsidó Molnárra történjék a szavazás. Számítottak ezzel a nép antiszemitikus hajlamaira, hogy nem fog zsidó Molnárra szavazni. Hát illik az ilyen erőlködés ahhoz a párthoz, a mely Kossuth elveit írta zászlajára?

Aztán hogy a függetlenségi párt által annyiszor kárhóztatott pénz és bor is nem csekély szerepet játszhatott azon a függetlenségi választáson, azt következtetjük a szociálisták amaz igazán finom oldalvágásából, hogy tanyájukon egy hordó ártózi vizet ütöttek csapra. Hát nem szégyenlik magukat tisztelt függetlenségi urak, hogy ilyen metsző szatirát kellett megérniük az annyiszor lenézett éretlen szociálistáktól?

Okuljanak hát már egyszer és tanulják meg a szentesi eseményekből, hogy első sorban maguk tartsák tiszteletben a nép akaratát; tisztítsák meg először a saját választásaikat minden salaktól: akkor mindjárt nagyobb hatással s talán nagyobb eredménnyel is fogják követelhetni, hogy a hatalom is kövesse az önök példáját s ne használja föl hatalmi eszközeit a népakarat meghamisítására.

Hírek.

Pécs, 1900. január 17.

Jeges történetke.

Egy szőke menyecskéről van szó, a ki a jégre sem lépett, mégis megcsuszott.

Kissé sikamlós történetke még így tel idején is; de már beszélnek róla itt is, ott is, bajos hát elhallgatni.

Különböztetés, hát elmondjuk

*

Szőke menyecske, csinos asszonyka. Három év óta jogositott a főkötőt viselni.

A férj urnak van egy kedves cimborája, a kit állandóan Kukának nevez s annyira jámbor léleknek tart, hogy a Kuka ur a föltétlen bizalmat már többször sértőnek minősítette s többször fakadt ki illyentéleképen:

— Elvégre, én is férfi vagyok s ha azt hiszed, hogy ilyen könnyedén rám bízhatod

egyetlen halandó sem, ki nem remegve hajol meg előttem.

Félve emlegetik nevem, nincs senki, a ki gyöngéd odaadással közelednék felém. Szívem valami ismeretlen érzélem után vágyódik. Azt hívem, kincs, hír, dicsőség boldogít, s im, mint csalódtam!

Mi, a boldogság óh atyám?!

*

Ifju lányka ül a forrás mellett könnyek áztatják halovány orcáját.

Ősz aggastyán emelkedik a forrásból. — Mi bajod, lányka? — kérdi részvételteljesen. Miért e könnyek?

— Bánatom van, atyám szól a lányka. — A boldogságot keresem, de hasztalan, nem találok.

— Bohó gyermek! Hát, hogy s mint véled azt föllelni?

— Mint atyám? Ha nagyon szép és gazdag volnék, boldog lennék legott!

— Legyen kívánságod szerint.

*

Szép is gazdag is. Palotája mindig telve udvarlókkal.

Szép szeme egy tekintetért nem egy ifju dobta már el az életét. Mit bánja ő azt? Szíve érzéketlen és hideg; kegyetlen játékot űz a férfi-szívekkel, gúnykacaja kíséri az elutasított szerelmes lovagot.

a feleségedet, felköltőd bennem az oroszlánt. — Ugyan jámbor. Még vizet sem tudsz zavarni.

Vannak foglalkozások, a melyeket némely férjek nagyon szeretnek. Ilyen foglalkozás például a »tűzben« »jégben«, »balesetben«, vagy más ilyen valamiben való »utazás«.

Történetkénk férj alakja is gyakorta szeretett kicsusszanni. És ilyenkor odarendelte feleségéhez a »jambort«, a ki rendszerint duzzogva ült le a kártya asztalhoz pikettirozni.

Most, csak a napokban, hogy a jégpálya megnyílt, a kis menyecske, mint szenvedélyes Halifax imádó, sietett ki a korcsolyázó tér sima tükreire.

Megtette azt is, hogy már kora reggel föltette a biber sipháját és a puha boáját, aztán gyorsan szedegetve apró lábait, kipirult arccal ment a jégre.

A férj ur a délelőtti jégre menés föltött egy kis jelenetet is csinált.

— Mire való ez? — mondá — a szegény Kuka tizenegy órakor vizitbe jön és kénytelen egyedül szórakozni. Lehetnél iránta annyi figyelemmel, hogy az ilyen jámbor ember hüségét ne tedd próbára.

*

A napokban a férj ur hirtelen váltóóvást kapott. Az utcán kapta meg a közjegyző levelét. Szaladt haza pénzért. A kasszakulcs, mint minden jól berendezett házból, itt is ő nagyságánál tartózkodott.

Sürgős lévén a dolog, sietett ki a jégre, a hova a felesége már reggel kilenc órakor kiment.

Ő nagysága nem volt a jégen.

A férj a harmadnapos váltóóvással zsebében szaladt tehát Kuka urhoz egy kis nemzeti kölcsönért és szíves zsiróért.

Sokáig kellett csengetnie míg bebocsáttotta.

Kuka ur határozottan megrémült, amikor a férj urat megpillantotta. És egy igen ismerős biber sapkát, biber karmantyut s angol boát igyekezett sikertelenül elrejteni.

*

Utazó barátunk ezzel tisztába jött a délelőtti korcsolyázások természetével és belátta, hogy a föltétlen bizalom, a mily sértő még a legjámborabb emberre is, épp oly veszedelmes a leghiggadtabb családi életben is.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, szíveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

A csodálók és bámulók egész raja környezi. Napjai öröm mámorban telnek; minden vágya, óhaja teljesül és mégis . . .

Estenden, ha szobájába tér, pompa, fény és csillogás mellett is minden oly hideg körülötte.

Ablaka alatt büvösen csattog a fülemile, édes illat telíti a levegőt, a hold fénykévéit táncoltatja a faleveleken; minden oly büvös, csábos, csak az ő szívében mindez nem lel visszhangra. Valami ismeretlen után vágyódik.

Sóhajta kél ajka panaszra.

— Ez nem boldogság! Szép is vagyok, gazdag is és még sem vagyok boldog. Hát hol találok fel a boldogságot? Segíts rajtam uram!

*

A bálvány romba dőlt. Az ifjut elűzték népei. Számkivetve bujdosik a lakatlan szigeten.

Búsán lehorgasztva fejét járja a vadont. Lelkiismeretének tanyája ez! De hallga! Léptek gyöngö nesze veri föl a magányt. Egy lányka, halovány lányka tűnik elő a fák közül.

— Mit keressz itt, lányka? szól az ifju.

— A boldogságot keresem, de nem találok, — volt a válasz, s félénk szeméit az ifjura veté.

— Boldogságot? Hisz én is azt keresem.

Jer, keressük együtt!

Egymás szemébe nézve, kéz-kézben indulnak a boldogság útjára.

Ragyogó kék ég borult a tájra, virágok

Napirend 1900. január 18-án.

Naptár: csütörtök, jan. 18. — Róm. kath.: Piroška. — Prot.: Babilasz. — Görög-kel.: (jan. 6.) Epiphania. — Zsidó: Schebat 18. — Nap két 7 óra 48 percek; nyugszik 4 óra 38 percek. — Hold két 8 óra 10 percek este; nyugszik 8 óra 54 percek reggel.

Időjárás: A központi meteorológiai intézet jelentése szerint, hőemelkedés, olvadás és helyenkint esapadék várható.

Pécsi fodrászifjúság bálja a Vigadóban este 8 órakor.

Katonai felolvasás a Nemzeti Kaszinóban d. e. 10 órakor.

Színház: »Nagy Galeotto«, dráma.

— **(Uj regényünk.)** Mai számunkban új regény közlését kezdjük meg. »*Megtépett mirtus*« e regény címe és írója *Prévost Marcel*, a francia regényírók között a legjelesebb. Az érdekes regény bizonyára megfogja nyerni olvasóink tetszését, úgy érdekfeszítő meseszövése, mint drámai részletekben gazdag cselekménye és ama bájos elbeszélő mód folytán, mely egyedül *Prévost Marcel* sajátja. E regényünket is, régi szokásunkhoz híven, könyvalakban adjuk.

— **(Élet a jogakadémián.)** A tanév második felére való beiratkozásra szánt határidő holnap lejár, a mi azt jelenti, hogy a jogászok, már a kik vidéken töltötték a karácsonyi s felévi szünetet, mind bejönnek — iratkozni. Igen természetesen, mind az utolsó nap jelentkezik, kihuzza otthon a legvégső minutáig. Hogy is ne, mikor oly jól esik egy egész felévi munka után az édes pihenés. Most azonban a Lyceum eddigi csendességét fel fogja váltani az örök vidám jogászság sürgése-forgása, élce és jóízű kacagása. A tantermek naponként megtelnek a hallgatókkal, kik az órák közben csoportokba verődve tárgyalják a jogászság érdekeit, nem feledkeznek meg a hölgyek érdekeiről sem. Szóba hozzák a tartandó táncestélyeket, hogy a lányoknak minél többször s mennél nagyobb szórakozást nyujtsanak. A nemzeti ünnepek méltó megülésének médját itt kezdeményezik. S ki tudja mi mindenre nem használják fel a jogászok ez óra közöket, melyek élénksége betölti az egész nagy épületet.

ezrei pompáznak a réten; a himes lepkék kergetőznek játszi napsugárban; madarak vidám danájába méhek zümmögése vegyül. Minden oly szép, viruló, bájoló!

— **Lányka,** szól az ifju — én üdvöm föllelem. Mondd boldog vagy te is?

— **Boldog vagyok,** igen — suttogja pirulva — mert im téged megtaláltalak.

Boldogan simultak egymáshoz.

Kicsiny gunyhójukban öröm és vigság honol. Köröttük minden zöldel, virágzik és illatozik. Arcuk verejtékével szerzik meg mindennapi kenyerüket. Oh, de azért ők boldogok! Akaratuk közös, béke és meglegedettség honol közöttük. Nem vágyódnak immáron kincs, hír, dicsőség után. Szívük telve van a legszentebb érzellemmel: a szeretettel.

*

Évek múltak. Kicsiny gyermekek lármája veri föl a vadon csendjét. A szülők boldog mosolylyal szemlélik kicsinyeik játékát. — Egy ősz aggastyán közeledik feléjük.

— **Nos,** gyermekeim, megleltétek-e már a boldogságot, vagy még mindig keressitek?

— **Igen,** megtaláltuk atyám, választották az ifjak. Nem kincs, hír, dicsőség boldogít. A meglegedés és a kölcsönös szeretet az igazi boldogság.

H. O.

— **(Bulletin a viaról.)** A mérnöki hivatal jelentése szerint ma, január 17-én, reggel 6 órakor a tettei víztartóban 1000 m³, az ellentartóban 660 m³ viz volt; hozzáfolyás huszonnégy óra alatt 660 köbméternek találtatott.

— **(Draskovich Károly temetése.)** *Draskovich Károlyt* a szerencsétlenül járt fiatal mágnást f. hó 14-én temették el Bécsben óriási részvét mellett. A temetési szertartást gróf *Széchenyi Pál* jáki apát vezette. A temetésen jelen volt a magyar és osztrák arisztokrácia színe java. A *Draskovichok*, az *Erdődyek*, a *Károlyiak*, *Pálffyok*, *Odescalchiak* és ő felsége szárnysegéde *Volkenstein*. A temetési menet az *Albertstrassén* levő »Szentháromság« templomból indult ki a *maydingi* temetőbe, a hol ismételt beszentelés után elhelyezték az ifju mágnás koporsóját. A *maydingi* temető azonban — mint ezt már megirtuk — csak ideiglenes nyugvóhelye lesz a fiatal grófnak, kinek holttestét a sirbolt elkészítése után *Trakostyánba* szállítják, oda, ahova maga is kívánta eltemettetését. A szerencsétlenségtől mélyen sujtott grófi család előtt az udvar részvétét *Izabella* főhercegnő *Frigyes* főherceg neje tolmácsolta. A fájdalomtól megtört apa, gróf *Draskovich Iván* üdülés céljából tengeri utra indul néhány nap múlva, míg neje, édes anyja és rokonaihoz *Ónodra* utazik.

— **(Az időről.)** Megenyhült a lég, de nem virul meg a határ; e hőemelkedés csak arra jó, hogy segítsen a járdákat helyrehozni, melyekről még tegnap bizony nehezen lehetett az odafagyott havat eltávolítani. No de van ennél egyéb jelentősége is ennek a tavaszi levegőnek. A szegényebb emberek örülnek ennek legjobban; nem kell fát venni, mert bizony az pénzbe kerül, a mi pedig most sincs több, mint annak előtte, jóllehet forgalomban vannak már a fillérek s így az egy krajcárból két fillér lett. Csak az a baj, hogy nem általános ez az öröm. A korcsolyázók például nem énekelnek a lágy szellőről s a barátságos napsugárról himnuszokat, mert hát mit is ér a tél, ha nem vacog az ember foga. A ki fázik — mondják — maradjon a barátságos meleg szobában. Erről a meleg szobáról valamit. A multkorában egy barátom ajtaján kopogtattam. Semmi válasz. Egyszerűen beléptem s látom, hogy az én barátom alszik a kályha mellett (ebéd után volt) s hozzá mily édesen. Levetvén felső kabátomat, olvasni kezdtem s egyszermind fázni is. Nézem a kályhát, tapasztaltam, hogy nemcsak az én barátom, hanem a tűz is aludt. — *Servus amice!* — s ő felébredt, a tűz azonban tovább aludt; mig nem egyesült erővel felélesztettük. Ma például, ha a szegény ember kályhájában talál elaludni a tűz, nem is rakja meg, mert az okszerű gazdálkodás egyik jellemvonása a célszerű takarékoskodás. Nem bizhatjuk el azonban magunkat. Lesz ám még hideg, meg van írva a kalendáriumban.

— **(Tűzoltók bálja.)** A felső mindszenti önkéntes tűzoltó-egylet saját pénztára javára február hó 3-án a nagyvendéglő termeiben saját zenéje közreműködésével táncestélyt rendez. Belépti díj: személyenként 1 korona. Családjegy 2 korona 40 fillér. Kezdeté este fél 8 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak.

— **(Kellemetlen szomszédok.)** Ugyancsak kellemetlen szomszédai lehetnek egymásnak *Misleny* községben *Farkas József* és *Budai János* ottani lakosok. Már huzamosabb idő óta hadilábon élnek egymással és csak akkor érzik magukat boldognak, ha minél több borsot törhetnek egymás orra alá. Így aztán mindig tart a csetepaté, melynek úgylátszik most vége szakad, mert — mint mondani szokták — *Farkas József* most »el-sütötte az öreg ágyut.« Ugyanis a napokban *Farkas* udvaráról eddig ismeretlen tettesek egy borjut elhajtottak. Dacára annak, hogy a gazda panasza folytán megindult nyomozás során még eddig nem sikerült a tettest kinyomozni, *Farkas József* a szomszédja, *Budai János* ellen emelt panaszt lopás miatt. Több, mint valószínű, hogy a tettes nem a vádolt szomszéd volt s most már ő rajta lesz a sor, hogy panaszt emeljen hamis vádaskodásért a szomszédja ellen. Ez lesz a borsstörésnek a vége. Persze, hogy persze. Kicsiny a bors, — de erős.

— **(Megrugta a ló.)** Könnyen végzetessé válható baleset érte a napokban *Einhorn József*, árpádi kocsislegényt, ki a gazdája lovait akarta kocsira fogni. Miközben a lovakkal foglalatostkodott, az egyik lónak a haslója lecsuszott s mikor *Einhorn* ezt megigazitani akarta, a ló kirugott és oly szerencsétlenül találta el a legényt, hogy ennek láb-szárcsontja eltört. A sérült legénynek — a kit gazdája lakásán ápolnak — a járásorvos nyujtotta az első segélyt.

— **(Táncestély.)** *Herczenberger* bácsi február 14-én a Vigadóban a délutáni katteria részére rendezendő zárt körű táncestélyre már a meghívókat szétküldte. Rendezőkként: *Liebhart József*, *Kocsák Béla*, *Lerch Richard*, *Leitner Nándor*, *Budai Dezső* és *Wimmer Jenő* szerepelnek. A zenét ez alkalommal *Farkas Sándor* teljes zenekara fogja szolgáltatni. Belépő-díj: családok számára személyenként 1 frt 20 kr; személy-jegy 1 frt 50 kr. Kezdeté esti fél 9 órakor; bejárat a Percel-utca felől.

— **(A központi választmány ülése.)** A vármegyei központi választmány f. hó 20-án délelőtt 10 órakor ülést tart a vármegyeházán. Az ülés tárgyát a vármegye területén levő egynegyed urbéri telkek végleges megállapítása fogja képezni.

— **(Lavinák.)** A mai nap szenzációja az volt, hogy a derűs, kék égen kisütött a nap s beállott az olvadás, mely nem csekély keserűséget okozott mindazoknak, kik egyébként lelkes hivei a derült égnek, a napfényes időnek. A házak tetejéről is, természetesen olvadozni kezdett a hó s megtörve a kérget a tetőkről tekintélyes nagyságu lavinák zuhantak alá a kövezetre. A *Papnövelde-utcán* pedig a délelőtt folyamán egy ilyen alázuhanó lavina éppen abban a pillanatban esett le, midőn arra haladt *Nagy József* pécsi tettei utcai lakos, kit a lehulló hótömeg oly formán talált fejen ütni, hogy a szerencsétlen ember néhány pillanatra eszméletét veszítette. A járók-kelek közül néhányan talprasegítették a fejbe vert embert, ki csak nagynehezen tudott aztán tettei-utcai lakásáig vergődni. Nem lehet ezért még most a házigazdákat mulasztással vádolni, mert hiszen a napos idő és olva-

dás nem volt előre látható, de a szegény Nagy József esete figyelmeztető lehet arra, hogy hányassák le a havat a háztetőkről, nehogy a közel jövőben hasonló esetek előforduljanak.

— **(A Pécsi Jótékony Nőegylet jelmez estélye)** iránt — melyet mint már megírtuk a rendező bizottság február hó 24-ére halasztott el — igen nagy az érdeklődés. A jelmez estélyt most már az is érdekessé teszi, hogy néhány pécsi ur elhatározta a rendező bizottság kérelme folytán, hogy jelmezben fognak az estélyen megjelenni. A rendező bizottság elnökségét legújabbán Littke Józsefné volt szíves elfogadni s most az estély és jelmezek iránt érdeklődőknek Littke Józsefné szolgál felvilágosítással, bár — mint azt az estély rendező bizottsága elhatározta — a hölgyekre nézve nem kötelező a jelmezben való megjelenés. Természetes azonban, hogy a siker érdekében kívánatos lenne, hogy a megjelenő hölgyek közül minél többen jelmezben látogatnák az estélyt.

— **(Szélhámos asszony.)** Perec János, gödreszentmártoni lakos házába tegnapelőtt este beállított egy ismeretlen nő egy fiatal leánnyal s éjjeli szállást kért. Elmondta azután, hogy őt Horváth Róznak hívják, pécsi illetőségű és Kaposvárra megy, hol egy hadnagy nagybátyja meghalt s attól 1300 frtot örökölt. Panaszkodott is, hogy nem tudja, mit csináljon a sok pénzzel s ajánlta, hogy kölcsön ad Percéknek. Azok jó szívevel fogadták az ígéretet s ennek fejében meg is beszéltek, hogy az asszony kis lányával hozzájuk megy lakni. Mikor így megállapodtak s jött a tegnap reggel, az asszony Percénél 30 forintot kért, hogy itt Pécsen ruhát vásárolhasson, a miben elmegy Kaposvárra az örökségért. A pénzt meg is kapta, Perec János pedig kocsiba fogott s behozta az asszonyt kis lányával együtt Pécsre. Itt tegnap egy vendégfogadóba szálltak s az asszony elment azzal, hogy mihelyt bevásárolt, mindjárt visszatér. Azonban hiába várta Perec János az asszonyt egész estig, a mikor is bejelentette az esetet a rendőrségnek. Ugy látszik, hogy az álnevet használó s az egész örökség meséjét csak úgy kitaláló asszony ügyes szélhámos, aki így szerzett magának könnyű uton egy kis pénzt. A nyomozást különben megindították — kézrekerítése végett.

— **(Kirendelés.)** Kovács Károly, győnki kir. járásbírósi aljegyző, a győnki kir. járásbírósi mellett működő ügyészégi megbízott állandó helyettesül rendeltetett ki.

— **(Állami vizsga s alapvizsgák.)** Folyó hó 15-én Főző Sándor, siklői adótitkár, ki a jogot magán uton végezte el, a helybeli jogakadémián az államvizsgát sikeresen letette. — Folyó hó 19-én és 22-én pedig a jogakadémián alapvizsgák tartatnak.

— **(A jogászbálhoz.)** A mint megírtuk, a jogászbál fényesen sikerült anyagilag. — Bár a végelszámolás még nincs meg, annyit azonban hallottunk, hogy a tiszta jövedelem 500 frt körül jár.

— **(A herceg ur adóssága.)** Különös pört indított Kotschubey hercegnő, Leuchtenberg-Beauharnais herceg leánya és az orosz cár unokanővére, néhány párisi kereskedőcég ellen. Az előkelő orosz asszony ugyanis vissza akarja szerezni nagyszámu régi fegyvereit, me-

lyet eladósodott férjének hitelezői lefoglaltak és eladtak. Kotschubey herceg néhány hónappal ezelőtt, neje kívánságára, mintegy 100.000 koronát érő butorozatát Párisba hozatta s mivel azok a szállodai helyiségben nem fértek el, a butorok javarészét egy áruházba helyezte el. Két párisi ékszerkereskedő azonban, kiknek a herceg régi idő óta 30.000 frankkal tartozik, neszét vette a dolognak és a francia törvények oltalma alatt lefoglalták az áruházban levő butorozatot, melynek árából követeléseiket fedezték. A hercegnő most erőlyesen visszaköveteli tulajdonát, mert nem köteles férjének adósságait kifizetni. Annál kevésbé, mert a herceg nem is az ő számára vette az ékszereket, holott most vele fizettetik meg az értékes fegyverek árán a másnak ajándékozott arany- és ezüstneműt.

— **(Kihágások statisztikája.)** A kereskedelemügyi miniszter az iparhatóságok elbírálása alá eső összes kihágásokra vonatkozó statisztikai adatok gyűjtése tárgyában a következő rendeletet adta ki valamennyi II-od foku iparhatóságnak: »A bűnügyi statisztikai adatok teljessége szempontjából szükségesnek tartom, hogy az iparhatóságok is, az elbírálásuk alá tartozó összes kihágásokról, az idézett utasításban foglalt elvekhez képest, 1900. január 1-étől kezdődőleg szintén ügylapokat állítsanak ki, a melyeket a m. kir. központi statisztikai hivatal fog rendelkezésükre bocsátani. Felhívom ennél fogva a hatóságot, hogy az összes, hatósága alá tartozó elsőfoku iparhatóságokat haladéktalanul utasítsa, miszerint az elbírálásuk alá tartozó összes kihágásokról szolgáltatandó statisztikai adatok gyűjtése körül 1900. évi január hó 1-től kezdődőleg mindenben a fentidézett 129.681. számú belügyminiszteri rendelettel (Belügyi Közlöny 1900. évi 1. száma) kiadott utasítás értelmében járjanak el. Utasítandók egyszersmind a hatósága alá tartozó elsőfoku iparhatóságok, hogy az 1900. évi január hó 1-je óta folyamatban levő kihágási ügyekre nézve utólag állítsanak ki ügylapokat.«

— **(Lelkiismeretes ügyvéd.)** Amerikában az ügyvédek ugylátszik komolyan fogják fel a hivatásukat. Ami azonban nem akadályozza meg azt, hogy ez a kis história, amelyben egy ügyvéd szerepel, egészen vidám ne legyen. Észak-Amerika egyik városkájában a fackersburgi kerületben egy ügyvéd női ruhában jelent meg. A védenő — egy hölgy — ugyanis kártérítési pert indított a közuti vasut ellen, amelynek egyik kocsiján megsérült. Az ügyvéd azt akarta szemléltetőleg bizonyítani, hogy milyen könnyen beleakadhat egy nő ruhájával egy közuti kocsiba. De ő, tudniillik Caldwell, az ügyvéd, háromszáz fontot nyomott és azért természetére csak nagyon nehezen akadt női ruha. Ami akadt is, roppant szűk volt. E miatt aztán olyan komikus figura lett belőle, hogy a bíróság és az esküdtek lecsillapíthatatlan hangos derűtségbe estek. De a felperes hölgy megkapta a kártérítést.

— **(Pályázat.)** A pécsi királyi ügyészségnél egy irnoki állás van üresedésben. Pályázati kérvények február 17-ig adandók be a pécsi kir. ügyészséghez.

— **(Uj távirdehivatalok.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter a körös-belovár-verőce-barcsi helyi érdekű vasutnak Be-

lovár-Körös vármegyében fekvő Vukosavljevica és Spisic-Bukovica nevű vasuti távirde állami és magántáviratok kezelésére hatalmazta fel.

— **(Ének négy tizesről.)** Ma a rendőrségen egy fiatal menyecske jelent meg s bepanaszolta az urát, hogy az negyven forintot elvett tőle. Panaszában igen-igen ragaszkodott ahhoz, hogy az ura »elvette« tőle a négy tizest, de nem állította, hogy ellopta. És még a megbüntetését sem kívánta, hanem csak azt, hogy adassa vissza a rendőrség a négy tizest az emberével, kiről kitünt, hogy nem is ura a kis menyecskének, hanem csak olyan valakije, a ki a férjet szokta — helyettesíteni a profán külvilág előtt. Végre is az egész panaszból nem lett semmi s a kis menyecske azzal az ígérettel távozott, hogy még egyszer szép szerével megkísérli visszakapni a pénzét az ő emberétől s ha nem sikerül, akkor csakugyan feljeleníti s kéri a megbüntetését a négy tizes eltulajdonítása miatt.

— **(Kannibálok.)** Már-már azt híhették, hogy az emberevők csak a gyermekregények íróinak és kis diákoknak kalandos fantáziájában exisztálnak, de hébe-hóba még is csak híre érkezik egy-egy rémes történetnek, mely éppen úgy hangzik, mint a mese, de merőben igazság. Most is a new-britannikai Forsayth-cég hajójának és legénységének szomorú végéről kapunk hírt. Rukunánának hívják a gőzöst, mely az Admirál-szigeteken kikötött rakományfelvétel céljából. A bensülött pápuák kis kanoekon a hajóra mentek s ott csereberéltek a legénységgel. Mig a kapitány az árukat szemlélte, a ravasz emberevők orvul megtámadták és megölték. Hasonló sorsra jutott a legénység is, csak három hajósinas menekült meg. Ezek elbujtak a hajó mélyébe s az apró ablakokon megbámulhatták az öböl partján matrózhust ebédelő kannibálokat. Másnap a Forsayth-cég vitorlása is az öbölbe érkezett, legénysége kiszabadította a három fiut veszedelmes helyzetéből és a kannibálok gyomrából.

— **(Bikaviadalek Franciaországban.)** Hazantini, a híres spanyol matador bikaviadalek szeretne rendezni Franciaországban a kiállítás alatt. A párisi városi tanácstól engedélyt kért, de miután elutasító választ kapott, Montmorency város tanácsához fordult. Montmorency városi tanácsa nem volt olyan kényes, mint a párisi városi tanács s némi változtatással elfogadta a matador tervét. Aki tehát bikaviadalt akar látni a kiállítás alatt, kénytelen lesz Montmorencybe zarándokolni. — Félix Róbert, az egyetlen francia bikaviador a jövő hónapban bikaviadali iskolát fog nyitni Párisban. Kibérelt egy régi cirkuszt és Spanyolországból betanított bikákat hozatott Párisba. A bikákat természetesen nem fogják minden lecke alkalmával legyilkolni. A bikák be vannak tanítva: ha egy bottal szügyüket érintik, lefekszenek a porondra és legyőzöttnek jelentik ki magukat. De ez már nem biztos.

— **(Kiszabadult oroszlanok.)** Óriási félelmet idézett elő e hó 13-án Valenciában két kiszabadult oroszlan. Az ott időző állatsereglet ismeretlen okból tüzet fogott; a benn lévő állatok kiszabadultak s a város utcáin szaladgáltak. Nagy félelem támadt; az

emberek kétségbeesetten menekültek a vadak elől. Egy fiatal munkás az egyik oroszánt megragadta, hogy feltarthass, míg az állat szelidítő odaér. Az oroszán szétmarcangolta a vakmerőt. Végre is a rendőrség és a katonaság vonult ki, hogy elfoghassák a vadakat. Az állatszselidítőnek roppant erőfeszítés után sikerült is az egyik oroszánt elfogni; a másik egy háztetőre kuszott fel s csak nagy bajjal tudták kézrekeríteni. Sokan megsebesültek, három ember pedig halálos sebekben fekszik.

— **(Orchidea-kultusz Londonban.)** A hollandi tulipánnak méltó versenytársa akadt: az angol orchidea. A modern, praktikus angolok csodálatosképpen épp oly szenvedélyes kertészek, mint a régi, nem praktikus hollandusok s az utóbbiak tulipán-kultusza mintájára, valóságos orchidea-kultusz dühöng Angliában. Nemrég nemesítés és melegehízi gondozás által remek szép sötét-narancsszínű orchidea-fajt termeltek s a hangzatos Soprolacio Mariottania névre keresztelték el. A bur-angol háboru hatása különben a világkertetészet terén is észlelhető. Három gyönyörű új orchidea-fajtát, egy dupla skarlátvöröset, egy citromsárgát és egy halvány rózsaszínűt, a General Frech, Sir Redvers Buller és lord Roberts névre keresztelték el.

— **(Bankett Hanny Gábor tiszteletére.)** A kath. kör tagjai tegnap bankettet rendeztek Hanny Gábor apákanonok, a katolikus kör egyházi alelnöke tiszteletére azon alkalomból, hogy a pápai prelatusi címet kapta. Nyolcvannégyen ültek az asztalnál, ott láttuk a papságot, valamint a

polgárságot is nagy számban képviselve. Este nyolc órakor ment Hanny Gábor kanonokért három tagu küldöttség s Hanny megjelenésekor Rác Gusztó a Rákócy-indulóra zendített, a közönség pedig éljenzéssel üdvözölte az ünnepeletet. A vacsora alatt az első felköszöntőt Erreth János ügyvédi kamarai elnök, a kör világi alelnöke mondotta, meleg szavakban emlékeztetve meg az ünnepelet tevékenységéről. Hanny megköszönte az ünnepeletet, kegyeletesen emlékeztetve meg a pápáról, majd Heityeyről, a kinek a kitüntetést köszönheti. Bahula József dr. mondott ezután köszöntőt Hanny kanonokra, ki válaszolt az üdvözlésre, Spies János apátkanonok, városunk híres egyházi szónoka mondott ezután fenkölt szellemű beszédet, majd Bíró Imre abaligeti plébános beszélt, mint Hanny volt káplánja. A banketten ott láttuk a két igazgatót, Bodó Aladár drt és Csárs Jenőt. Ott voltak még Possgai József és Wurster József kanonok, Mihályffy Árpád, a tisztikar teljes számban, Scholz Gyula, Károly Ignác apátplébános, Hinka László, Kaffka Károly, Szeifric A. Suha R., Hanuy és Viragh szerkesztők, Rónaky Kálmán dr. a zirci rendház tagjai stb. stb. A bankettezők késő reggelig éltették az ünnepeletet.

— **(Kubelik Jan.)** Kaposvárótt óriási sikerrel hangversenyzett. Érdekes volt, midőn hangverseny után a közönség úgy megostromolta a fiatal művészt autogrammokért, hogy valóságos kordonnal kellett körülzárnai.

Midőn vacsora közben szó esett a lelkesedésről, mely a jelenlevőket elfogta, a szerény mester így felelt:

— Ó, én még nem vagyok megelégedve magammal.

— Miért mester?

— Én azt hiszem, hogy mindezt még tökéletesebben el lehet játszani.

— Mennyiben?

— Ugy főfogás, mint technikai kivitel tekintetében.

Azután a szüszavu, szerény Kubelik csodálatos módon beszédessé vált, és törőti németségével iparkodott állításait kifejteni. Kár, hogy a gyöngye szervezetű ifjut annyira tul-erőltetik.

— **(Szent Sebestyén vértanu ünnepe Pécsen.)** A pécsi irgalmas rendi templom (mult században kapucinusoké) január 20-án bucsuünnepét üli, de a pécsiek ősi szokás szerint rendes ünnepként ülik meg e napot. Az irgalmasok templomában az Ol-tári Szentséget egész napon át kiteszik a hívek imadására.

— **(Biztosított szivarok.)** Amerikában történt ez a kedélyes kis történet. Egy leleményes yankee ezer darab szivart vásárolt be s biztosította egy tűzkár ellen biztosító intézetnél. Miután a szivarokat nagy lelki nyugalommal elfüstölte, követelte a társulattól a kártérítési összeget, miután a szivarok kétségkivül a tűz áldozatai lettek s egyszersmind fenyegette a társulatot, hogy nem fizetés esetén bepörli. Csak hogy a társulat igazgatójában sem hiányzott ám a leleményesség! Egészen udvarias hangon azt felelte, hogy a szivarok ugyan kétségkivül elégték, de ha emiatt a társaság ellen kártérítési pört indít, a társaság sem késik őt szándékos gyujtogatás miatt föl-jelenteni. Udvariasan föl-szóllittatik, írja meg, vajjon fontartja-e kártérítési igényét. A yankee azonban nem adott többé magáról életjelt.

borékok mindig a szélekre rakódnak. Nézd, csak nézd, Lajoskára már egészen más sors vár; ő bizonyára gazdag lesz, én meg koldusszegény.

— Sebaj, pintyökém — kacagott apja, az orvos — Lajos feleségül vez s akkor a gazdag és szegény egy pár léssen. A fiu fülig pirnit. Kamilla bájos kacérsággal hozzásimult s a tekintetével csiklandozta arcát.

— Csakugyan elveszel édes? — kérdezte kedves vakmarósséggel.

Nagyon komoly, szinte férfiasan határozott volt a válasz:

— Fogadom, Milcsikém, hogy más nem lesz a feleségem, mint te, ha ugyan addigra mást nem gondolsz.

Kamilla felugrott az asztaltól s a lugas felé futott. A fiucska követte. Szeretettel nézett utánuk az apa. A leány pár hóval fiatalabb volt játszópajtásánál, de sokkal érettebbnek látszott. A feje Murillo-vásonra méltó. Keskeny, finom arc, sötét, mély nézésű, nagy szemek, kissé görögös hajlása, nemes metszésű orr, az arcszine fehér, mint a tejhab, piros, mint a pünkösdi rózsa. A fiu sápadt, vézna s Kamilla mellett, aki már serdülő leány számba ment, még egész gyerekeknek látszott.

— Ha egy pár válhatnék belőlük — sóhajtott az apa. De a gyerek most világgá megy s a pokolba kívánja majd az örömök között ezeket a limonádés-izü emlékeket.

Mégis bizott azonban a fiu jellemzilárdságában. Mindössze tizennégy esztendő volt, de mélyen érző a szive, erős az akarata.

A leány apja elmerengett a multon. Visszaidézte emlékébe azt az időt, amikor megismerkedett Lajos atyjá-

MEGTÉPETT MIRTUS.

REGÉNY.

IRTA:

MARCEL PRÉVOST.

FORDITOTTA:

BENEDEK ÁRPÁD.



PÉCS, 1900.

A »PÉCSI FIGYELŐ« KIADÁSA.

— (Falusi asszony baja) A főútcában ma délelőtt egy falusi asszony nagy kosárral a fején, még nagyobb batyuval a háta alatt tipegett fel és alá néhányszor, miközben folytonosan a cégtáblákat betűzgette. Meg-megállt, megint csak odább ment. Találkozott egy menyecskével, ki a földijének látszott s azzal tanakodott. Sokáig álltak a sarkon, végre mindketten megindultak. Néhányszor végigrótták az utcát ismét. A fiatal menyecske az egyik soron nézegette a feliratokat, a néném-asszony pedig a másikon, miközben vagy ők kaptak egy-egy barátságos biztatást, vagy ők löktek véletlenül le bárkit a járdáról. Mikor már megunták a botorkálást, végre jámbor képpel odaállítanak egy cilinderes fiatalemberhez:

— Ugyan lelkem ifuram, igazítson el mán minket! Mán egész délelőtt keressük, de csak nem találunk rája!

— Hát ugyan mit keresnek néni?

— Dej kérem szépen, csak az álogházat, mert tetszik tudni . . .

De tovább nem folytathatta, mert az ifiúr szíves utbaigazításával félbeszakította a megszorult némbor panaszát.

— (A választói jog és a negyed telkek.) Folyó hó 11-ikétől egész folyó hó 18-áig (legkésőbb január végéig) minden községében közszemlére lesz kiteve, hogy mennyi az urbéri egynegyed telek, a melynek a legkisebb adója választójogot ad. Mindenkinek jogában áll a községében a kimutatásba betekinteni s megnézni, hogy községe mely

osztályzatba van besorozva. Ha magasan van megszabva az adótétel, az ellen bélyegmentesen lehet felfolyamodást intézni a kir. kuriához. A felfolyamodás a nagyméltósági kir. kuriához címezve az alispáni hivatalnál adandó be. A legmagasabb egynegyed telek Baranyában 7 kat. hold 500 négyszög öl, Somogyban 7 kat. hold 500 négyszög öl és Tolnában 7 kat. hold 600 négyszög öl. Ebből következik, hogy a kinek ennyi földbirtoka van, választó joggal okvetlenül kell birnia. Azonban megjegyezzük, hogy ez a törvényesen legmagasabb egynegyed telek; és legtöbb helyütt ennél kisebb a negyed telek. Ha valaki észreveszi tehát, hogy dacára, hogy ő ennyi földbirtokkal bir, az adócenzus (a községében kimutatott választási adóalap) községénél mégis magasabb, mint a mennyi az ő adókönyvecskéjében van: akkor bizonyos, hogy a megállapítás helytelen, mely ellen bizvást folyamodhatik. A tulajdonképeni census az, midőn az urbéri egynegyed telek legkisebb adója vétetik, tehát mindenkinek, ki urbéri egynegyed telekkel bir, választói joggal is kell birnia. Megjegyezzük, hogy most még nincs szó a választók összeírásáról, hanem az összeírás alapjául szolgáló földadó megállapításáról.

— (Nyaklanc — emberszemekből.) A párisi kiállítás csodái közé tartozik ez is: nyaklanc — emberszemekből. Nem egészen új, mert már a chicagói világkiállításon is megbámulták. Akkor az egyik Illinois állambeli dúsgazdag disznókereskedő volt a tulajdonosa. A különös nyaklanc kitűnően kon-

zervált, nagy művészettel csiszolt, gyönyörűen aranyba foglalt három sor emberszem. A disznóbójtól egy angol lady vásárolta, ettől meg egy gazdag orosz kezébe került. Származik pedig az Inka korabeli perui siremlékekből. Arica chilei kikötő város nagy kiterjedésű temetőjében most is száz meg száz mumia látható s ezekből vehették a nyaklanc szeméit. Csiszolatlan állapotban az emberszem színe barnássárga és nem átlátszó; csiszolás után a legszebben áttetsző, narancsszínűvé válik.

— (Egy százéves nő életszivósága.) Különös eset történt ujév napján Aquila olasz városban. Említett napon egy Santa Martini nevű asszony, ki 1799-ben született, hirtelen rosszul lett és mély álomba merült. Az előhívott orvos, miután hosszas vizsgálat után semmi életjelt sem vett rajta észre, holtnak nyilvánította a matronát. A család megtette a szükséges előkészületeket a temetésre és néhány családtag éppen a halotti ruhába akarta öltöztetni, a mikor a halottnak vélt asszony hirtelen felegyenesedett és inni kívánt. A rokonság csak lassankint tudott meglepetéséből felocsudni. Vízet adtak neki és a matrona a jelenlevők határtalan csodálkozására felkelt és minden segítség nélkül elhagyta az ágyat. Pár nap múlva egészsége teljesen helyreállt és most jókedvűen jár-kei a házban és legkisebb kedve sincs a földi létnek bucsut mondani.

— (Elfogott legény.) Kerekes István azokból a legényekből való, kik Szigetvár nagyközség ismeretlen tartozkodásu hadköteleseinek számát szaporították. Mint azt annak



I.

— Jösz te Lajoskám — szólt szeretettel a házigazda — emeld poharad édes szülőid egészségére. Igyál te is, Kamilla, hogy kicsi vőlegényednek szerencsés legyen az utja.

A két gyermek felállott az asztal mellől s félénken kocintottak. A vén juharka lombja megsimogatta lágyan fejüket. A fiu alighogy megizlelte a bort, de a leányka egy hajtásra kiitta. Csönd. Hosszu percekig némán ültek egymás mellett hármában: az apa, a leánya és a gyermekvőlegény, akinek fájó könnyet csalt szemébe az elválás gondolata.

Rájuk borult az est. Sejtelmes némaság. Az erdőzugás is csöndes sóhajjal alakul mire ideér. A terrasztól husz lépésnyire, a hol az asztal állott, a Garonne vize csilámlott a holdfénynél, mintha olvasztott ezüst szelné át a mezőséget. Odább a község regényes panorámája látszott, fekete árnyékba burkolt ferdeformájú házacsok, sokszögletű nyári lakok, kicsinynek tetszők, akárcsak valami sötét fátyolba takart játékváros.

— Szerencsétlen lesz az életem — mondta egyszerre félig kacagva, félig pityergősen a leány. Akármilyen óvatosan csusztatom is a cukrot a kávécsészébe, a bugy

idején megirtuk, a szigetvári ismeretlen tartozkodásu hadkötelesek száma 42 volt, most azonban már csak 41, mert a járási főszelektúra megkeresése folytán megindult nyomozás közben sikerült tegnap a hatóság embereinek Kerekes Istvánt Zsemenye-pusztán — a hol álnév alatt béreskedett — letartóztatni. Most átadják majd az illetékes katonai parancsnokságnak.

— (Kárvallott cigány.) Ritka dolog ez is. Nem igen esik meg, hogy cigány legény kárt valljon, mert bizony inkább Fáró népének ivadékaik azok, kik enyveskező voltokkal gyakran kárt okoznak a falubelieknek. S mégis megtörtént tegnap, hogy Nagy-Kozáron Gyalus József cigánylegény panaszt emelt a községi előjáróságnál, hogy egy ezüst óraláncát ellopták. Érdekes a dologban az, hogy a megindított nyomozás során nemcsak az után nyomoznak, hogy ki lopta el Gyalustól a láncot, hanem az után is, hogy miként került a lánc a cigánylegényhez, mert a hatóság emberei nem igen akarják elhinni, hogy üstfoltozásból — ezüst óraláncokat lehet szerezni.

Művészet, irodalom.

○ A haramiák. Hosszu-hosszu ideje nem került már Pécsre Schiller híres drámája, a »Haramiák«, így tehát érthető az az érdeklődés, amit a nagyközönség e dráma iránt tanúsított, szépen megtöltvén a színház nézőterét. Schiller maga is elhibázott tárgynak találta »A haramiák« feldolgozását s ma már, mikor a kor igényeinek jobban megfelelő drámákat láthatunk színpadjainkon, akkor a híres német költő drámája háttérbe szorul s csak elvétve veszik elő még a nagyvárosi színpadokon is.

Bakó Lászlótól láttuk Moor Ferencet, a tigrisvérű, kegyetlen gyermeket, a ki miatt bátyja haramiává lesz, a ki inkább kész megölni atyját is, csak hogy az egyedüli úr és parancsoló ő lehessen. Ezt a kétszínű fenevadat Schiller gyönyörűen rajzolta meg, Bakó pedig minden tehetségét latbavetette, hogy a szerző intencióinak megfelelő alakítást nyújthasson. Borzalmat keltő alakítást nyújtott, midőn Ferenc közeledni látta végét s a lelkiismeret mardosása vette elő. Bakót annyira elragadta a játékszenvedély, annyira beleléte magát szerepebe, hogy az őszhaju szolgát, a kit Markovits Henrik alakított, majd agyon-taposta. Bakó játékában sok volt a tűzés és ez nagyon rontja a hatást.

Könyves Jenőtől a haramiavezérré lett Moor Károlyt láttuk. Hatalmas alakítást nyújtott; a rettenthetetlen, vakmerő rablóvezért, a szilárd jellemű Moor Károlyt tökéletes, kidolgozott alakításban mutatta be. Annál a jelenetnél azonban, a mikor az erdőben körülkeríti őket a katonaság, a törvényszéki küldött megadásra szólítja fel, embereinek szabadságot ígérve, ha őt, a vezért kiadják, mikor legyvereit eldobta és felszólította embereit, hogy adják át a törvény képviselőjének és akkor szabadok lehetnek, emberei megvédték őt és inkább a halálba kísérték vezérüket, semhogy kiadják a törvénynek, ennél a jelenetnél Könyves fegyvertelenül rontott az ellenesre és így az amugy is nagy valószínűséggel nagyban fokozta, mert hisz huszadmagával küzdött és mégis kétszáz katona hullott el az ellene vívott ütközetben. Atyjával való jelenetben, Amaliavali találkozásakor azonban műveszi alakítást nyújtott. Pásztor játszotta az öreg Moort, a tehetetlen aggastyánt, a kit egyik fia a halálnak szán, a másik pedig megöli, mert az öreg Moor nem tudja elvisselni, hogy fiából rablóvezér, haramiakapitány

lett és szörnyet hal. Pásztor alakítása megfelelő volt, feladatát jól oldotta meg. Amaliát Hadrik Anna játszotta. Hadrik Anna Amaliája egyike legjobb szerepeinek s különösen abban a jelenetben nyújtott megható alakítást, midőn Károlyt, kinek halálhírére költöttek, viszontláthatta s midőn megtudta, hogy haramiavezér, mikor megtudta, hogy sohasem lehet az övé, a halált kérte kezeiből. A haldoklási jelenete is megható volt. Schweicert, a rokonszenves alaku banditát, a kinek oly szép a jelleme, Batosi Endre adta. Mindvégig jó alakítást nyújtott. Sebestyén Géza Spiegelbergje is jól kidolgozott alakítás volt s látható, hogy Sebestyén a kisebb szerepeire is ép oly gongot fordít, mint nagyobb alakításaira. Németh az előadás folyamán kis derűtséget csepegtetett a darab drámai fordulatai közé, kis epizód szerepét jól játszotta meg. Rollert Sarlay játszotta, Delli Lajos pedig Hermannt. Kis szerepeikben biztosan játszottak és jó alakítást nyújtottak.

Az ifjuság, a lelkes ifjuság nem győzte tapssal eléggé honorálni az est két főalakját, Bakót és Könyvest. Ugyáltszik az ifjusági előadások csakhamar nagy népszerűsége tettek szert s nemcsak az ifjuság érdeklődik a klasszikus darabok iránt, hanem a nagyközönség is szívesen megnézi, mert Tiszay drámai személynete jó előadásokat produkál. (Np.)

○ Nagy Galeotto Érdekes előadás elé nézünk holnap este. Bakó Lászlóné, Tömösváry Irma fog fellépni Echegaray világhírű drámájában, Nagy Galeottóban, mint Fedora, Don Juliant Bakó László játssza, Ernestót Könyves Jenő, Pepitót Nédasy, Don Severot Batosi, Mercedest pedig V. Ágh Ilona.

Folyó sz. 110. Idénybérlet 110. sz. Páros bérlet.

Nemzeti Színház.

Csütörtök, 1900. január 18-án.

Nagy Galeotto.

Echegaray drámája. Bakó Lászlóné felléptével.

Heti műsor.

Péntek: »Dunanan apó és fia«, operett. Szombat: »Három feleség, egy férj«, énekes bohózat.

Farsangi naptár.

Eddig a következő bállok vannak készülőben a farsangra:

Január 18. Fodrász ifjuság bálja a Vigadóban.

Január 20. Helyőrségi bál a Nemzeti Kaszinóban. — Herczenberger-féle zárestély a Vigadóban. — Pécs-budaikülvárosi kath. kör-táncmulatsága a Scholz-sörházban. — Munkásképző-egylet tánciskolájában (gyár-u. 7 sz.) farsangi táncvigalom.

Január 27. Kath. legényegylet bálja a Vigadóban.

Február 1. Hivatalszolgák táncvigalma a Vigadóban. — Házibál a Petőfi vendéglőben. — Szentlőrinci uradalmi táncestély. — Házibál Sörös Mihály vendéglőjében (Irgalmasok-u. 8.)

Február 2. Pécsi Máv. altiszti-kör táncvigalma a Vigadóban.

Február 3. A pécsi kádársegédek bálja a Scholz sörházban. Önkéntes tűzoltó testület bálja a Vigadóban. — Felsőmindszenti tűzoltók bálja.

Törvénykezés.

§ Szegzárdi pénzverők. Hartman-Kemény János javithatatlan pénzverő, alig, hogy kiszabadult a fegyházból, Szegzárdon húzta meg magát s ott Sárközi István házában ütötte

fel műhelyét. Valami 120—130 darab hamis pénzt gyártott házi gazdája, valamint Balog János és ennek felesége segítségével, míg végre a csendőrök a virágzásnak indult vállalatot csödbe juttatták. A budapesti törvényszék tegnap Hartman-Keményt öt évi fegyházra, Sárközi Istvánt hat havi börtönre ítélte. Balogékat felmentette.

§ Gondnokság alá helyezés. A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Kovács Istvánné szül. Tóth Julia 44 éves, ev. református vallásu, decsi illetőségű volt siklói lakost elmebaj miatt gondnokság alá helyezte. — Pécsen, a kir. törvényszéknek 1899. évi december hó 12-én t. ül.

Szöbeli tárgyalások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1900. Január 18.

1. Stankovics György — Petrovics Bulán és neje d. e. 9 órakor,
2. Főr József — Panta József háromnegyed 10 órakor.
3. Horváth Mihály — Albert Lajos fél 11 órakor.
4. Königstein Janka — Glöckner Adolf. egy-negyed 12 órakor.
5. Vida Imre — Horváth Juli délelőtt 9 óra.
6. Bordás János — Pakuszi Lajos és társai d. e. 9 és háromnegyed óra.
6. Tabak Frigyesné — Tabak Frigyes 10 és fél óra.
- Özv. Varga Jánosné — Sandó János 11 és egy negyed óra.
- Radánovits Román — Puzits Tácró örökösei 11 és fél óra.

Közgazdaság.

□ Mezei termények tüztávolsága. A vasuti vonalak mentén elhelyezendő mezei terményeket illetőleg azt rendeli a vasutüzleti rendtartás, hogy azok a pályától lehetőleg távolra helyezendők el. Az országos Magyar Gazdasági Egyesület a kereskedelemügyi miniszterhez felterjesztést intézett, a melyben azt kérte, hogy a vasutüzleti rendtartásnak ide vonatkozó 99. §-a bővíttessék ki a kisajátítási törvénynek a tüztávolságokra vonatkozó rendelkezéseivel, úgy hogy a kisajátítási törvény 20 §-ában foglalt az a rendelkezés, a mely szerint a pályától hatvan méteren belül épületek csak hatósági engedély mellett emelhetők, a mezei termények elhelyezésére is alkalmaztassék. A miniszter kifejtette az egyesülethez intézett leiratában, hogy a kérelmezett intézkedés sok esetben, különösen a kisebb gazdákránézve egyenesen hátrányos lenne, míg a mai jogállapot lehetővé teszi és biztosítja a fenforgó körülmények méltányos mérlegelését. A meny nyiben pedig a vasuti intézet részéről kívánt intézkedés ellen észrevétel vagy panasz merülne fel, a fennálló szabályokban gyökeredző fellebbezési jog megadja a módot arra is, hogy minden konkrét eset kellőképp elbiráltassék. A mezei termények a tüztávolság körének számszerű meghatározásából tudatosan hagyattak ki ugy nálunk, valamint a külföldi törvényekből is azért, mert a föld területe sok esetben nem türi meg a netalán előre meghatározott távolságot, már pedig a mezei gazdálkodásnak megnehezítése és a vasut érdekeinek való tulajogatos alárendelése sehohsem képezte a törvényhozás célzatát.

TÁVIRATOK.

— **A miniszterek itthon.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Fejérváry Géza*, honvédelmi miniszter tegnap, *Hegedűs, Wlassics* és *Plósz* miniszterek ma reggel, *Szell Kálmán* pedig ma délután utaztak Bécsből haza.

— **Oszták kormányválság.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Politikai körökben biztosra veszik, hogy a Körber-kabinet kereskedelmi minisztere *Call* báró, a volt szofiai diplomáciai ügyvivő lesz.

— **A börze hatalma.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Illetékes forrásból jelentik, hogy a börzeadó javaslatának tárgyalása az idénről elmarad, mert egyelőre nagyobb kárt, mint hasznot csinálna a börze megadóztatása a mai pénzviszonyok között.

— **A transzváli háboru.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Pietermaritzburgból jelentik, hogy hétfőn Frereben és Chiveleyben Springfield irányából igen erős bombázást hallottak. — Ez az egyetlen hír, mely ma a harctérről érkezett.

Egy reggeli ujság azt írja, hogy nem lehetetlen, miszerint a boerok Springfieldnél és Pietermaritzburgnál époly borzasztó ellentállást fejtenek ki, mint annak idején Kolenzonál.

Fokvárosból jelentik, hogy az ottani anglikán székesegyházban mult vasárnap rendkívüli eset történt. Istentisztelet közben, melyen *Roberts* főparancsnok is jelen volt, egyszerre egy ordonancistát lépett a templomba s katonásan köszönve a tábornagnak, átadott neki egy csomó táviratot. A tábornagy intett, hogy szakítsák félbe az istentiszteletet, azután elolvasta a táviratokat, mi néhány percig tartott. Mikor a táviratokat elolvasta, újra intett a papnak, ki csak ezután folytatta az istentiszteletet.



Polgár Sándor

gyetem. gyakorlott orvosi mű- és kötszerész
BUDAPEST,
VII., Erzsébet-körút 50.
Ajánlja dusan felszerelt raktárát saját gyártmányu orvos-sebészeti és betegápolási tárgyakban.

Saját találmányu, m. k. szabad. Polgár-féle **sérvkötő,**

haskötő, görcsér elleni gumimiharisnya, orthopaediai készülékek, műlábak s kezék stb.

Valódi francia különlegességek F. Berguerand fils párisi gyárából.

Utánzás ellen védve 16302. sz.

Részletes képes árjegyzék ingyen és bérmentve.



Jókai-tér 6. szám alatt
levő jó forgalmu

vendéglőmet

az összes berendezésekkel
együtt nagyon kedvező feltételek mellett — az új vasuti állomási vendéglő átvétele folytán — azonnal eladom.

Kulin Henrik

vendéglős.

9594. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Bihari Benő ügyvéd utóajánlata folytán Antal Pálnak, dr. Kiss Emilnek és a dárdai takarékpénztár végrehajtónak Dobrokesz Sztankó bolmányi lakos végrehajtást szenvedett ellen 48 frt, 200 frt és 70 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbiróság területén lévő Bolmány községben a 21. sz. betétben felvett II. 1—3. sorsz. ingatlanra 401 frt kik. árral; a bolmányi 22. sz. betétben fogl. 1—2. sorsz. 48. házszámú ingatlanból végreh. (árv.) szenvedőt illető $\frac{4}{6}$ részre 176 frt kik. árral, a bolmányi 23. sz. betétben foglalt az 1—5. sorsz. ingatlanokból Dobrokesz Sztankót illető fele rész 181 frt 50 kr.; a bolmányi 24. sz. betétben foglalt 1945. hrsz. ingatlanra egészben tehát Rajnovics Tamás és Mayer Máriát illető telére is 231 frt becsárban megállapított kikiáltási árral elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1900. évi február hó 8-ik napján d. e. 8 órakor Bolmány községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 $\frac{1}{2}$ -át, vagyis 40 forint 10 kr., 17 $\frac{1}{2}$ frt 60 kr., 18 15 kr., frt, 23 frt 10 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi nov. hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt Igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságnál, 1899. évi december hó 5-én.

Dr. Molnár alb. h.:

Székács,
kir. albiró.

